

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánlközásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

Panaszhangok.

Lapunk egyik derék hívetől panaszos levelet kaptunk, mely míg egy részt sajnálkozását fejezi ki ama részvétlenség fölött, mely mozgalmunknál még mindig észlelhető, addig másrészt ennek okait kutatva oda konkludál, hogy ezek leginkább a lapunk igénytelenségéből s abból erednek, hogy gyakran szakértelemre nem valló levelezések, cikkek stb. fordulnak elő benne.

Nem lévén szándékunkban az ellenünk emelt vádakát eltikolni. a kérdéses levelet egész terjedelmében közöljük s egyuttal kérjük azokat, kik benne esetleg magukra nézve valamelyes bántást fedeznének fel, hogy azt olyan higgadtan vegyék, mint a hogy mi vesszük, mert hiszen nem lehet a levélíró kartárs ur ama nemes intencióját letagadni, hogy keserű kifakadásaival csak az ügyünknek óhajtott szolgálatot tenni, már pedig mi a magunk részéről minden erre irányított törekvést kedvesen fogadunk, még akkor is, ha miatta némileg szenvednünk is kellene.

A levelet, mely különben rávall a tollat remekül forgató íróra, egész terjedelmében közöljük, mert nem csak annak fontosságából levonni mit sem akarunk, de szükséges azt ismertetnünk azért is, mert hiszen nem akarjuk mellőzni az abban foglalt keserű vádat.

A levél szószerinti szövege a következő:

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Azon reményben, hogy kedvelt (a multkor közölt statisztika ellenkezőt bizonyít) lapunk valamely zugá-

ban, szerény soraimnak helyet szorítani szives leendő bátor vagyok a következő megszívlelendőket becses figyelmébe ajánlani annál is inkább, mert az elősorolt nézet és vélemény úgy szólván megyénk erdőaltiszi személyzete zömének nyilvánított óhaját akarja kifejezni.

Hivatkozva a tényleg nagyon is elszomorító s lapunkban közölt csekély számú előfizetők névsorára, a szeget fején találni vélem, midőn e gyér előfizetést nem annyira oly sokszor hangoztatott érdek hiány és szétagoltságunknak tulajdonítom, mint inkább — bocsánatot kérek! — kedvelt lapunk tulhajtott igénytelenségének! már a mennyiben igen gyakran oly érdektelen levelezések s egyéb szakértelemre nem valló eszme foglal tért benne, mely először talán mosolyt, aztán bosszankodást és végül a legroszabbat: közönyt szülend az értelmesebb olvasónál.

Engem sem irhatnámság, sem feltűnni vágyás nem vezet, sőt távol áll tőlem a szándék, tisztelt kartársaim tollából eredő, általános érdekű és hasznu cikkekre bírálatot hozni, mert erre gyenge képzettségem folytán, magamat hivatottnak vagy jogosultnak nem érezhetem; mindazonáltal közérdekből lehetetlen mellőznöm kartársaim ama kivánságát, hogy:

a tisztelt szerkesztőséghez közlés végett beérkezendő minden egyes szakbeli- vagy szépirodalmi mű ezentul a lehető legszigorubb kritika alá vonassék, és csak ha korunk szellemi igényeinek megfelelő nivón áll, közöltessék; nehogy ismétlődjek oly eset. minő az unalmasságig nyújtott „áterdőlésre“ vonatkozó cikksorozatnál és a hajtóvadászat tárgyalásánál adta elő magát.

Ugyan is: szerény nézetem szerint mindazok, kik, maguknak az erdővéd vagy „erdőaltiszt“ czimzést képzettségük alapján vindikálják, kell, hogy ismerjék az áterdőlésnek szakkövetelte feltételeit annyira, mint azt a cikk előnk adta. Ilyenmő közleményekhez azonban-felesleges voltuktól eltekintve — szó nem férhet. Annál inkább a vadászatot ölelő cikkekhez; mely a nyul vadászatot tárgyalván, a terítékre hozott vadak elhelyezési sorrendjét specialiter úgy arangirozza

hogy a zajácoknál mindjárt a fajoknak is kijelöli az őket — különben udvariasság nélkül is — megillető helyet. Csak hogy — engedelmet kérek! — a törvény világos értelmében: a mi füleseink lelövési ideje augusztus hó 15-től február hó 1-ig, a nemes és ritka vadak-é pedig: márczius hó 1-től június hó 1-ig tartván, minden igyekezetük mellett sem tehetnek eleget t. ezikk író ur által proponált elhelyezési módozatnak. Ily téves tan azután belevésődven némely laikus, magyarán: a vadászatban járatlan kartárs emlékébe, alkalomadtán — egész jó hiszemüleg, jáger szokás szerint — más, a vadászatban jártasabb egyének előtt, általuk, valamely lefolyt vadászatról ily képet festve, igen nevetséges színben tűnhetnek fel.

Minden józan gondolkodó kell, hogy beismerje lapunk nemes intencióit és hálattelt köszönettel adózunk fáradhatatlan ügybuzgó, szeretve tisztelt szerkesztő urnak, de ha az óhajtott eredményt elakarjuk érni, ugy a közlemények erős rostálása mellett oly hivatott, tehetséges munkaerőkre kell szert, tennünk kiknek közreműködése által szakismeretünket komolyan bővíthessük, a szépirodalmi cikkekben pedig kellemes szórakozást nyerhessünk.

E végből mindenenek előtt felkérendők volnának: erdészeti szakirodalmunk jelesei, az erdészeti lapok tudósítói valamint az erdőtisztikar ifjabb tagjai: erdész, edészjelölt, erdőgyakornokok és erdőacadémiai hallgatók; kiknek ebbeli szives részvétele nem csak a legjobb garantiát nyujtaná lapunk ebbeli emelkedésére és így általános elterjedésére nézvést, hanem a mi multhatlanul szükséges, meg hozná vágyódásunk netovábbját: a magas és összes tisztikartól elvárt humánusabb bánásmódot, az altisztekkel való szívesebb érintkezést. Így tekintélybe gyarapodva, minden egyes

hamisítatlan altisztnek és számtalan magán uradalmi erdésznek főtörekvése leend lapunk előfizetői és egyesületünk tagjai sorába állani.

Attérve egyesületünk várva várt megalakulására, itt is szükségesnek tartanám, hogy az összes disz-, alapító-, rendes- és pártoló tagok részére — hasonlóan az erdészeti egyesület tagjainak nyujtott diszes okirat hoz — egy megfelelő kiállítású elismerő okirat adassék. Ez által nem csak a tagság lenne művészi formában documentálva, hanem, mi tagadás, a hiuságnak is tömjénezvén, számtalan, most még közömbös kartársat is belépésre késztené.

Igaz ugyan, hogy kinek csak hiusága kielégítése véget szottyan kedve-e szent czélu egyesület tagjául belépni, az kartársnak alig nevezhető, és én részemről már e helyen javaslom, tisztelt kartárs urak! hogy az oly szaktársak, kik egyesületünk tényleges megalakulása után — a tagoktól elvárható köteleességszerű kapacitálásra — sem hajlandók hozzánk (legalább pártoló tagul) csatlakozni, egyszerűen ignoráltassanak. Mert az ilyen egyén, vagy biztosnak vélt jövőjében elbizva fennhéjázó, s így buta! vagy habár kétes alkony vár is reá, értelem hiányában képtelen felfogni saját énjének szükségletét. Tehát társadalmilag közénk nem való.

Ez alkalommal megbízatásomnak eleget téve, van szerencsém a mindenszin alatt belépő-következő tagokat bejelenteni:

1. Horváth Pál urad. erdőőr, ráksi-i erdőőr lak, u. p. Ráksi Somogy megye.
2. Fridrich Alajos urad. erdőőr, Kisbár-Apáthi pa. Andocs Somogy megye.
3. Duffung János urad. erdőőr, Kérpuszta u. p. Kisbár-Apáthi Somogy megye.

TÁRCZA.

A párisi magyar vadászati kiállítás.

A párisi magyar vadászati kiállítás megnyitása alkalmából a következő érdekes cikket közöljük:

Megnyílt végre a párisi magyar vadászati kiállítás is. Valóságos állat- és trofea-kincshalmaz van itt együtt olyan páratlan szépségű és impozáns keretbe foglalva, hogy valósággal elragadja a szemlélőt remek kivitele által.

A legremekebb csoportosításban, a szabad természetben ellesett biológiai képek keretébe helyezve, pompázik itt a nemes szarvas, a maga impozáns, hazánk határain túl sehol fel nem tűnő arányai egész ősiecs valójában, a havas bércek világának remek kampósvadja, a zerge, a felhőket szegő óriási sasma-

darak, keselyük és saskeselyük, a kárpáti örvös medvei, a hiuz, az ádáz vadkan és sok állatritkaság, aztán a szárnyas vadak, vízi madarak rengeteg sokasága, a darvak, a kócsagok, kacsák és sok más, százakra menő ornitológiai különlegességek, — kezdve a szemlélő előtt a legközönségesebb fajtát, föl a legkritkább nevezetességig — s mind élni látszik, úgy tetszik, hogy mozog, tevékenykedik a maga háztartásában s indulatváltozásaihoz képest annyira tökéletes a csalódás, a mit a preparátori kéz művészete elébünk varázsol, mert valóságos varázslat az az élethűség, a mely kiszakított képekben itt a szemlélő elé tárul.

A kiállítás a „Palais des forêts“ nagy internacionális pavilonban van elhelyezve s teljesen külön van választva az erdészeti kiállitástól; ellenben a többi nemzetek enemű kiállításai csak az erdészeti kiállitá-decoratív részeit képezik, miért is morális sulyuk alig van.

A magyar vadászati kiállítás nagy diorámát képez s oly módon vannak benne a természeti tárgyak ren-

4. Janicsék Antal urad. erdőőr, Toldi-pusztá u. p. Karád Somogy megye.

5. És jó magam, ki mindnyájunk nevében szívéllyes üdvözléssel maradtam

Kisbár-Apáthin, 1900 évi június hó 24-én.

rendithetetlen hive

Hirsch Rezső,
urad. főerdővéd.

Hirsch Rezső tisztelt kartárs ur tehát — mint már bevezető sorainkban is megjegyeztük — a lap gyenge elterjedését első sorban tulhajtott igénytelenségének tulajdonítja s azt mondja, hogy a szakközleményekre nagyobb súlyt fektetve, kivált azok bírálatánál kellene szigorúan elbánnunk. Erre nézve egyebekben mindjárt szolgál két példával, midőn például az áterdőlésről közölt cikksorozatunkat teljesen fölöslegesnek jelzi, mert hiszen szerinte ezt minden szakavatott erdészeti altisztnek tudnia kell, a vadászatra vonatkozó egyik közleményünkben pedig kifogásolja azt, hogy a törvénytől homlokegyenest ellenkező dolgokat tartalmaz.

Az áterdőlésre vonatkozó cikkekre tett megjegyzését nem tartjuk egészen helyesnek, mert hiszen lapunknak számos olyan olvasója is van, ki még csak most van a szakképzettség útján s így az ilyen — a szakképzettek előtt már ismert — közlemények olvasásának nagy hasz-

nát veheti, de már a vadászati cikkekre vonatkozó megjegyzéseit kénytelenek vagyunk a magunk részéről is teljesen helyesnek és indokoltaknak elismerni s itt önigazolásunkra csak annyit hozhatunk fel, hogy kérdéses cikket egy előkelő vadász-lapból vettük át, mi után pedig ennek szerkesztője a vadászat terén elismert tekintély, a cikket nem is tettük tanulmány tárgyává, hanem adtuk azt jóhiszeműleg az ő teljes egészében úgy, a hogy találtuk. Sajnos, hogy jóhiszeműségünknek ime megadtuk az árát.

Tisztelt kartársunk levele további során nagyon hasznos útbaigazításokat és tanácsokat ad arra nézve, hogy mi úton-módon lehetne lapunk szakbeli nivóját emelni s itt utal arra, hogy felkérendők volnának szakirodalmunk jelesei, az Erdészeti Lapok tudósítói, az erdészeti tisztikar ifjabb tagjai, tehát az erdészek, erdészjelöltek, erdőgyakornokok és az erdészeti akadémia hallgatói, hogy munkatársaink szegődjenek s ezek közreműködése azután teljes biztosítékot nyújtana lapunk nagyobb elterjedésére s egyúttal meghozná azt, mire oly nagy szükségünk van: az altisztekkel való szívesebb érintkezést s ennek folyományaképp a humánusabb bánásmódot.

Hát hiszen elméletnek ez mind igen szép dolog s olvasására csak úgy hizik az ember

dezve, hogy a szemlélő tanulságos áttekintést nyerjen hazánk különböző vadfajairól.

Az őszzsmű: a remek dekorációk, a pompásan kitömött állatok dr. Lendl Adolf műegyetemi m. tanár és nagyhirű preparátor izlését, tudását s e téren való páratlan alkotási képességét dicsérik; míg a nagyarányu háttér-festmény Olgyay Ferencz ismert nevű festőművésznünk ecsete alól került ki, melyhez a megfelelő motívumokat a Magas-Kárpátok felső tájai szolgáltatták a művésznök, miket oly sikerülten s megragadó hűséggel festett meg, hogy a legnagyobb elismeréssel adózhatunk művészetének.

Baloldalt e képen magas, sziklás hegyoldaltól mély völgyület szakad le, a melynek tuloldali mély perspektívájában erdőkkel borított hegyek látszanak. Közelebb vágásfordák és ritkás erdőterületek képe bontakozik ki, itt-ott kiemelkedő egyes faóriásokkal, melyek mint büszke őrszemek tekintenek el a kékes ködhullámokban uszó halványzöld tájak fölött, melyek valami rezignált, csodálatosan megható benyomás han-

gulatával hatnak, míg helyenkint fölragyogó élénk, szinte káprázatos színeik az őszi verőfény kedves derűjét árasztják a lenyűgözött érzelemre.

E nagyszabású és igazán művészi kép azonban csak háttere annak a plasztikus tájképnek, mely az előtérben bontakozik ki, de úgy odasimul, valósággal összeforr amazzal, mintha annak kidomborodó folytatását képeznék; a mi roppantul fokozza az illúziót s valóságos panorámaszerű hatást kölcsönöz az összességnek.

Ez a plasztikus előtér a kép előtt körülbelül 200 négyszögméternyi területen készült; tehát akkora, hogy a nézőközönség úgy járhat-kelhet benne, — mintha csakugyan valami partvidéki hegyoldalon volna.

Alul patak és tavirészlet látható. Nyirfák, fűzfák állonganak ott, bozótosok fedik a tért s magas nád- és kákával övezet viz csillan fel, benépesítve a mocsárvilág szárnyas lakóinak százaival, míg a hegyvidéket azokta jellemző állatalakjai élénkítik.

Ez nagyjában a magyar vadászati kiállítás képe; de persze nagyon halvány ahhoz képest, mit a köz-

szíve, látva azt a gyönyörű jövőt, mely ilyen úton lapunk részére biztosítva lenne s nincs is más egyéb akadály, mint maga a gyakorlati kivétel, mert ez az, a mely halomra dönti az egészen szépen fölépített kártyavárat.

Nézzük csak meg, hogy állunk mi itt Magyarországon azokkal az úgynevezett szakírókkal? Bizon legnagyobb sajnálatunkra be kell vallanunk, hogy nagyon csehül. Nálunk már nagyon kevés olyan férfi akad, a ki igazi önzetlen ambícióval s csak azért, hogy valamely jó ügynek hasznos szolgálatot tegyen, az írás mesterségére adja magát, mert azt tartja, hogy a lelkiekkal minden egyebet meg lehet tenni, csak megélni nem lehet belőlük, már pedig a mostani nehéz megélhetési viszonyaink mellett mindenkinek arra kell törekednie, hogy valamelyes mellék foglalkozást is kaphasson, melynek jövedelméből a kor igényeinek megfelelően élhessen. Az akor, midőn a tudósok kopott ruhában s éhező gyomorral jártak, de azért oktatták a népet, már régen elmúlt s alig hiszszük, hogy még egyszer vissza térjen.

Azt mondja a levélíró ur, hogy szakközlemények írására fel kellene kérnünk az Erdészeti Lapok munkatársait és tudósítóit; hát vajjon nem kell-e magának ennek a jeles szakközlönynek is munka díjak kitűzésével magához édesgetni azokat, kik hivatást éreznek

magukban a tollnak ügyes forgatására? Pedig itt még a szakmában munkálkodókat az a vágy is vezérelheti, hogy műveik a felettük állók figyelmét rájuk irányítsák s azok jóindulatát és pártfogását megszerezhetik. Az Erdészeti Lapok könnyen díjazhatják munkatársaikat, mert hiszen hátuk mögött áll az országos erdészeti egyesület közel félmiliónyi vagyonnal s így nincsenek tisztán az előfizetők járulékaire utalva, míg ennek ellenében a mi szerény vállalatunk teljesen olvasói jóindulatától függ s vajjon lehetséges lenne-e emellett évenként egy-két ezer koronát kiadnunk munkák díjazására akkor, midőn a szerkesztő-kiadó maga is nappalát más szolgálatnak kénytelen szentelni, hogy magát és családját fenntarthassa, a lap részére pedig az éjszakának csak azok az órái jutnak, melyeken mások napi fáradalmaikat kipihenik.

Sajnos, hogy ezen a téren egyelőre vajmi keveset tehetünk, mert befektetni való tőke fölött nem rendelkezünk. Ezen az állapoton csak úgy lehetne segíteni, ha kartársaink közül néhány ezren körénk tömörülve megadnák nekünk azt az anyagi erőt, melyre a cél elérése végett mulhatlanul szükség van.

vetlen szemlélés útján nyerhetünk, mert például minden egyes kitömött állat, minden fa és bokor úgy van készítve és odaillesztve, mintha csak a természet igazi alkotását látnók benne. Különösen becsesek azonban a ritka természeti kincsek — nem csak a vadász, de a tudós szemében is, a melyeknek az összehozatala természetesen csak nagy áldozatok és fáradságok árán, sokak hozzájárulásával volt így elérhető. Hazánk bércei, rengeteg ős fenyvesei és mérhetetlen mocsárterületei, még bővelkednek ugyan vadfajokban, mégis csak külön e célra alakult vadászati bizottságnak sikerült az összegyűjtés nehéz feladatának a megoldása. Eszterházy Mihály grófot, a vadászati kiállítási bizottság nagynevű elnökét illeti meg ezért az érdem és elismerés; míg a művészeti rész dr. Lendl Adolfnak az érdeme, ki közel 3 hónapon át személyesen vezette a helyszínén a felállítás és dekorálás fáradságos és sok művészi érzéket követelő munkálatait.

A nemes gróf még buzgó segítőre talált Egerváry Gyula országos vadászati felügyelőben, ki mindig figye-

lemmel kísérte a vadászatok eredményeit az alkalmas állatpéldányok megszerezhetése végett, miért is a kiállítás sikere körül szintén nagy érdemei vannak.

Kiállítási tárgyakkal, u. m. trófeákkal stb. sokan járultak a kollekcziókhoz, első sorban maga a király négy darab impozáns vadkannfejjel, melyek magyarországi vadász-zsákmányai közül vannak. — Esterházy Miklos herczeg remek szarvasagancsokat és nagybecsű régi vadászfegyvereket küldött, melyeknek decoratív hatása épp úgy, mint nagy történelmi érdekessége nagyban emeli a kiállítás fényét.

Trofeákat s részint állatokat küldöttek még Festetich Tasziló, Forgách Károly, Vass Jenő, Andrassy Géza és Vay Lajos grófok és még sok mások. Szarvasagancsok közül a legkiválóbbakat Montenuovo Alfréd és Croy herczeg, Festetich Tasziló gróf és a Nemzeti Kaszinó állították ki. Valóban impozáns még József Ágost főherczeg gyűjteménye s őzagancs-kiállítása is, összesen mintegy 100 darab, továbbá Almássy Dénes és Wenckheim Frigyes grófoké 50—50 darabbal.

Egy atya boldogsága.

Hajdanában hamarabb megtörtént, de most már igazán ritkaságszámba megy, hogy egyik-másik embertársunk boldogságáról halljunk beszélni, különösen pedig ritkaság az, hogy ez a bizonyos embertársunk erdészeti altiszt legyen, a ki még azonkívül tizenkét gyermekkel is meg van áldva.

Kedves lapunk hasábjain folyton olvassuk szaktestvéreink kétségbeejtő helyzetét, életnyomorát és elég gyakran vér fagyasztó szerencsétlenségi eseteit. Hogy ezt a sok szomorú eseményt némi derültebb színű fátýollal bevonhassuk, ime leirunk egy igazán örvendetes és megható családi ünnepélyt:

Bakkay Kálmán felszentelt áldozár f. hó 2-án tartotta első szent miséjét a körösmezői róm. kath. templomban.

Harangozás előtt a hívők nagy serege, élén a papsággal templomi zászlókkal diszitve ment az ujmisés elé és a szülői háztól a templomig erre az alkalomra fenyőfákkal szegélyezett úton ünnepi menetben kísérté az Isten házába, mely szorongásig megtelve sem volt képes mind befogadni a közönséget.

Majd megkezdődött a fényes papi segédlettel bemutatott nagymise, melynek elején Diamand Lajos róm. kath. lelkész fényes szónoklatában a pap hivatását fejtegetve, teljesen elragadta a hallgatóságot, sőt sokat láttunk túláradozó érzelmeiktől ösztökélve sirni.

A templomi ünnepély után Rónay István helybeli róm. kath. lelkész ebédet adott az ujmisés tiszteletére s ez után következett az, a mi minket legjobban érdekelt, az ünnepelt családjának házi ünnepe, hol este „szeretet-lakoma” volt.

Az ujmisés Bakkay Ignác m. kir. főerdőrnek s lapunk buzgó hívének a fia. A boldog atya vendégektől koszoruzott asztalánál a pappá felszentelt fián kívül örömtől repeső szívvél szemlélhette ott többi gyermekét is: két fiát, kik a szatmári gimnázium legjelesebb tanulói közt foglalnak helyet, egyik fiát, ki a

Vannak aztán még egyéb trofeák, vadász-diszek, zergefejek, vadbőrök és vadkan-agyarak, mely utóbbiakat Pettera Hubert, királyunk fővadászmestere állította ki igen szép példányokban.

Iveket lehetne össze írni vadászati kiállításunk s az ott felhalmozott szép dolgokról, de sajnos, terünk nem engedi meg, hogy részletesebben is kiterjeszkedjünk rá, ugyanis csak halvány képét adhatnók, a mi a közvetlen szemlélés gyönyörét ugysem pótolhatná. Csak figyelmet akartunk tehát itt felhívni, hogy a kinek módjában áll, megtekintés nélkül ne hagyja. Érdemes megnézni.

Lakatos Károly.

liptóújvári szakiskolának egyik elsőrendű növendéke, két kis fiacskáját, kik még az elemi iskolába járnak,

Leányai közül az egyik erdőőrnek a neje s már 4 gyermek anyja, másik most menyasszony, a harmadik polgári leányiskolába jár, a negyedik a házi teendőiben jobb keze édes anyjának s csak az imént öltött hosszú ruhát, kettő pedig még kis gyermek.

Itt különösen ki kell emelnünk, hogy valamennyi magasabb tanulmányokat végző gyermeke saját szorgalmának az árán halad előre s ezt csakis így teheti, mert ritka szerencséjü derék szaktársunknak ha adott is az Isten némi földi javakat, annyit még sem nyújtott neki, hogy ennyi iskoláztatás drága költségeit fedezhesse.

Kérdjük már most, melyik fényes palota az, mely családi boldogságban vetekednék ennek a szerény erdőőri laknak a boldogságával.

Végül nem mulaszthatjuk el, hogy a magunk részéről is ne szaporítsuk szívből eredő jó kívánságainkal a gratulálók seregét, kívánva, hogy a boldog atya többi gyermekének boldogulását is friss egészségben megérhesse!

Névjegyzéke

azoknak az erdészeti és vadászati alkalmazottaknak, kik az országos erdészeti és vadászati altiszt nyugdíj és segélyegyesületbe leendő belépésüket bejelentették.

Sor-sz.	Név	Lakhely	Megye
350	Tömböly Elek	Bánok-Szt.-György	Zala
351	Czertsmejer József	Vakonya	"
352	Gulyás István	"	"
353	Bedő Sándor	Oltárz	"
354	Horváth Antal	"	"
355	Süle József	"	"
356	Baksa Görgy	Bucsuko	"
357	Saári József	P.-Magyaród	"
358	Vojkavics József	"	"
359	Kiszalák József	Gutorföld	"
360	Czifra Ferencz	Tolmács	"
361	Szeres Ferencz	Erdőhát	"
362	Oszkó János	Váröföld	"
363	Maksay Gyula	Dámvasad	Esztergom
364	Valentin Bálint	Lőcse	Szepes
365	Orovetz István	"	"
366	Jankovits Gyula	Csítár	Nyitra
367	Sényi János	Mesztegnye	Somogy
368	Csizmarovits András	Podolin	Szepes
369	Szakács József	Illyefalva	Háromszék
370	Udvardy Ferencz	Göde-Mesterháza	Maros-Troda
371	Horváth János	Csöde	Zala
372	Naszlady Lajos	Kaposvár	Somogy
373	Juhász István	Nagy-Ilva	Besztercze-Naszód
374	Demkovics József	Edelény	Borsod
375	Kovács István	Sályi	Bihar
376	Novotny László	Sz.-Szálodobágy	"
378	Gunszt Péter	P.-Sz.-László	Baranya
378	Biró István	Almamező	Bihar
379	Farkas Zoltán	Lozornó	Pozsony
380	Horváth András	Benicze	Zala

Sor-sz.	Név	Lakhely	Megye
381	Maár János . . .	Gaal-Szécs	Zemplén
382	Obornik János . .	Nyitra-Ujlak	Nyitra
383	Kukta Ignác . . .	Nagy Lenkvicz	Pozsony
384	Magas Dániel . . .	Verespatak	Alsó-Fehér

Különfélék.

Személyi hírek. A szászsebesi m. kir. erdőhivatalnál előléptek, illetve kinevezve lettek: Kupás Dániel I. o., Schenk István II. o., Temesi János III. o. főerdő-örökké; Jászberényi Károly I. o., Keproin Bukur II. o., Kalmár Menyhért III. o., Csutak Lajos, Vizauer Mihály IV. osztályu erdőörökké, Aczberger Imre I. osztályu erdőlegény. Gratulálunk!

A májusi tél áldozatai. A mult napok egyikén egy kincstári havasi ör a Körösmező határában fekvő „Medvezi“ nevű havason egy férfi és nő erősen feloszlásnak indult hullájára bukkant. A férfi Koszka Péter. Szanborba (Galiczia) való munkás, a nő személyazonosságát még eddig nem sikerült megállapítani. Munkakeresés végett jártak erre s találtak is, a tavasz nyitásával azonban hazájukba siettek, de szerencsétlenségükre a havason át vezető rövidebb utat választották, hol az ország-szerre dühöngött májusi tél utolérte s a hóviharban nyomorultan elpusztultak. Ez a májusi tél különben — mint tudósítónk írja — a növényzetnek is sokat ártott, így különösen a Körösmező egyik nevezetességét képező szép százados körisfa sort is nagyon megviselte, melynek virágai mind lefagytak s a később fakadó lomboszat rügyei is nagyrészt elpusztultak, úgy hogy most júliusban is alig van itt-ott egy levél a fákon

A megszökött vadember. Egy nagyváradi panorámának nehány hétig szenzációja volt egy majdnem szénfekete ember, a kinek egész teste szőrrel volt benőve. Ő volt a vadember, vasketreczben ült és nyers húst evett. Minap mint Nagyváradról írják, a vadember megszökött az imprezáriótól, s rövid kóborlás után a rendőrség elé került, a hol kiderült, hogy kicsoda és hogyan lett vademberré. Igazi neve Zsigó István, s Pazonyból, Szabolcs vármegyéből való. Ő maga így mondotta el fölfedeztetésének történetét:

— Egyszer sokat ittam és összekaptam a feleségemmel. Mérgemben letéptem magamról az inget, s a panorámás meglátta, hogy milyen szőrös a hátam. Attól fogva egyre irt nekem, hogy jöjjenek hozzá. Egyszer újra ittam és összekaptam feleségemmel, hát elmentem a panorámással. Sok pénzt keresett az velem. Csak az a nyers hús ne lett volna! Azt már nem birtam ki. Legutóljára már egy falatot sem birtam enni belőle. Azért szöktem meg. Az ördög eszik annyi nyers húst! . . .

Ilyesformán a panorámás elvesztette a felülmulhatatlan vadembert, kit most tolonc-uton juttatnak vissza a falujába.

A szegény ember szerencséje. Bizony mesebe illő dolog Rácz János batonyai szegény ember szerencséje, akit egész koldus-életében a meggazdagodás vágya kergetett s a halálával csinált főnyereményt. Rácz János eredetileg timármester volt Batonyán. de azután áthajózott Amerikába, nagy szegénységben hagyva feleségét, gyermekeit. Mialatt a családja itthon csak vártavarta, hogy mikor küldi a családfő az ezreket, ezalatt

Rácz János éhezve és hiába járt munka után Chikágóban, miközben egy utcakanyarulatnál a vezető vigyázatlansága következtében halálra gázolta a villamos vasut. Egy ügyvéd tanuja volt az esetnek s kipuhatva az immár amerikai földben pihenő Rácz József viszonyait, annak Batonyán lévő özvegyétől felhatalmazást nyerve, kártérítésért pört indított, amit meg is nyert. A chikágói villamos 25.000 dollár kártérítést volt kénytelen fizetni Rácz János haláláért s ennek felét az ügyvéd megtartva honoráriumul, a másik felét 12.500 dollár elküldötte a m. kir. belügyministeriumhoz, hogy az összeget kézbesítsék Rácz János örököseinek. A belügyminister erről már értesítette is Battonya község előljáróságát. Ez volt a szegény Rácz János szomorú szerencséje.

Egy vitéz őrmester ünneplése. Pilis-Csabán az ott táborozó Károly román király nevét viselő gyalogezred minap ünnepelte a véres königgrázi ütközetet megelőző königshofi csata 34-ik évfordulóját, a melyben az ezrednek majdnem fele elesett. Az ütközetben az osztrák-magyar hadsereg győzött, de a 6-ik ezred majdnem elvesztette zászlóját. A csata hevében ugyanis egy porosz gárdista kezébe jutott, mikor ezt meglátta Wittriburszky őrmester, lelőtte a gárdistát, a zászlórudat magához ragadta, leszakította és a derekára csavarta a már elrongyolódott zászlott melyet most is használ az ezred. Az egykori vitéz őrmester aranyérmét és az ezzel járó vitézségi járulékot életfogytiglan huzza az ezredtől. Azonkívül abban a kitüntetésben részesül, hogy államköltségen minden évben részt vesz az ezred nagy lakomáján, mikor is az egyszerű bácskai földmivelő az ezredes mellett ül. A tegnapi ünnepély tábort misével kezdődött, utánna Suchy Tódor ezredes buzdító beszédet intézett az ezred legénységéhez. A lakomán most is megjelent Wittriburszky s a tisztikar lelkesen ünnepelte az egykori vitéz őrmestert.

Szerkesztői üzenetek.

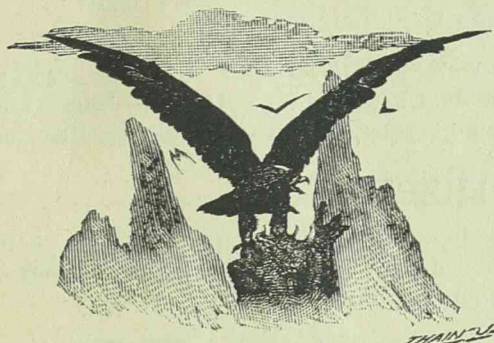
Kálmán József urnak, N.-Tilaj. A lapokat innen rendszeren küldtük s ha meg nem kapta, csak az ottani posta lehet hibás. Most újból feladtuk a 4 legutolsó számot. Szíveskedjék intézkedni postájukon, hogy lapjait rendszeren kézbesítsék.
Kádis János urnak, Bisztra. A röpiratot június 11-én adtuk postára, most másodszor még egyet 12-én. Szíveskedjék értesíteni, hogy meg kapta-e?
Kacsó István urnak, K.-Remete. Röpiratját április 10-én továbbítottuk. Másodszor mint a fenti üzenetben. Kérünk értesítést.
Baka János urnak, Csurgó. Mutatványszámokat a közlött czimre küldtünk. Köszönet az elismerésért.
Sándor György urnak, Félegyháza. Vettük, röpirat ment.
Udvardy Ferenc urnak, Göde-Mesterháza. Előfizetése az év végéig rendezve. Röpirat csak egyszer jelent meg s ezt meg küldtük, árába azonban még a jövő évben 20 fillért kérünk.
Maár Gyula urnak, Sályi. Beérkezett.
D. J. urnak. Megkaptuk.
Barabás József urnak, Gyergyó-Bélbor. Az erdőri szakvizsgák minden év október hava 18—23 közt lesznek megtartva, azt, hogy kikből fog állani a bizottság, nem lehet tudni, mert azokat a földmiv. minister esetről esetre küldi ki, a vizsga helyén székülő erdőfelügyelő azonban mindenesetre tagja. Tudtunkkal annak a könyvnek már a 7-ik kiadása is megjelent, de a változás köztük elenyészőleg csekély.
Orend János urnak, Radnóth Fegyveradó alól tisztán csak a szolgálatban használt fegyverek mentesek a magán uradalmiaknál s ezek utadó alól sincsenek felmentve, ugyszintén adójuk mindennemű községi pótlékkal megróható. A kutyaért bizon kell adózni a szerint a mint az házörző vagy luxus kutya. Kutya dolog biz ez!
Pirchann Fridolin urnak, A.-Köröskény. Igazsága van, most október végéig van rendezve.
Máté Mózes urnak, Zsombor. Szeptember végéig van lefizetve.
Kelemen István urnak, Kolluth. Év végéig 4 K 34 fillér jár,

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradszky Emil.

Erdőszolgai állást

keres egy tót anyanyelvű, de a magyar nyelvet is jól értő 34 éves, nős, ügyes, erőteljes, egészséges férfi.

Tudakozódásokra közelebbi fevilágosítást nyújt az Erdészeti Ujság szerkesztősége. 1—2

Dr. Lendl Adolf
világhírű

zoologiai laboratoriuma elvállal szárnyasokat és szőrmés vadat kitömésre.

Jutányos árak, kitűnő munka, művészies kivitel.

BUDAPEST, II, Donáti u. 16.

A természet } állattani, vadászati és halászati
és Halászat } képes folyóirat. Egy évre 6 kor.
Megjelenik havonként kétszer.

Mutatványokat ingyen küldünk.

Zoologiai Lapok

képes közlemények a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,

szerkeszti: Parthay Géza.

A Zoologiai Lapok gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészettel és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg. E lapot az „Erdészeti Ujság” előfizetői évi 8 kor. helyett, félévenként 2 korona kedvezményes áron rendelhetik meg. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal mely Budapesten. Rottenbiller utca 30 szám alatt van.

Legjobb és legolcsóbb

Varrógépek

Fedák Istvánnál

Bécs

VI. Mariahilferstrasse 49.

Árjegyzék ingyen és bérmentve. 3—3

PÁLYÁZAT.

Lemondás folytán üresedésbe jött egy erdőőri állomás az alanti erdőgondnokságnál, melyre ezennel pályázat nyittatik.

Fizetés: készpénzben 240 korona; 15 hektl. kétszeres; 2 marhára és 2 koczára egy évi szaporulattal legelő; 12 szekér galyfa, szabad lakás és körülbelül 20—30 koronára felrugó járulék.

Pályázni csak az erdőtörvényben előirt minősítéssel lehet f. é. augusztus 15-ig.

A ki a román nyelvet is beszéli, előnyben részesül.

Pályázatok az „urszádi erdőgondnokság”-hoz, Urszád, u. p. Solyom (Bihar megye) küldendők.

A nagyváradi lat. szert. káptalan
urszádi erdőgondnoksága.

2—2

!! MEGJELENT !!

és 1 kor. 40 fil. beküldése után azonnal bérmentve lesz megküldve a

RÖPIRAT

mely kizárólag az erdészeti altishti személyzet helyzetével foglalkozik. Az érdekes műnek egy erdészeti altiszt asztalán sem szabadna hiányozni.

Előzetések az „Erdészeti Ujság” kiadóhivatalának Szászsebes (Erdély) küldendők.

ELSŐ RANGU EGYENRUHÁZATI INTÉZET.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók, Ő. cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói,
A nagyméltósági Földművelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói,
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV.. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu, — erdészeti és erdő altiszti egyenruhák nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a betekinthező számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legújabb francia és angol divat szezint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsággal beszerezünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megtevesztetni óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyújthatnának. Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva. Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók,
Ő. császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói.
A nagyméltósági Földművelésügyi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagja.

JUTÁNYOS ÁRAK.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVÜ. ÓRÁZLETE.

Alapítva 1847.

János

Brauswetter & Szegeden

és kir. kir. kincst. igazgatója
szab. chronomet. és műtész. főtanácsos
a nemzeti inga-érvények stb. stb.

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.

Figyelmes és pontos kiszolgálás.

Legelőnyösebb beszerzési-forrás.